

## Άρειος Πάγος 28/1969, Τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 17/69 σελ. 541

**Περίληψη:** Εργατικά διαφοράι. - Χρηματική ικανοποίησης δι' ηθικήν βλάβην συνεπεία εργατικού ατυχήματος. - παραδεκτώς δικάζεται κατά την του άρθρ. 1 του ν. ΓΟΔ' διαδικασίαν. - καταδίκη εργοδότη υπό ποινικού Δικαστηρίου διά σωματικήν βλάβην εξ αμελείας. - δεδικασμένον εκ της αποφάσεως αυτού. - συντρέχον πταίσμα κατ' άρθρ. 300 του Α.Κ. αίρον ή μειούν την προς αποζημίωσιν υποχρέωσιν. - προϋπόθεσις ή ζημιόγονος πράξις ή παράλειψις του παθόντος να ευρίσκεται εις αιτιώδη συνάφειαν προς την ζημίαν.

### Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. ΑΘ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. ΔΗΜ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ αρεοπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Πολ. Στεφανόπουλος, Γ. Καλαμπαλίκης

Επειδή κατά την διάταξιν της § 1 του άρθρ. 1 του από 1/4 Αυγούστου 1920 β.δ. "περί κωδικοποιήσεως των διατάξεων του νόμου ΓΟΔ'", ως αυτή αντικατεστάθη διά του άρθρ. 4 του νόμου 765/1943 και αυτή διά του άρθρ. μόνου § 1 του νόμου 1968/1944, αμφοτέρων κυρωθέντων διά της υπ' αριθ. 324/946 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου και διατηρηθέντων εν ισχύϊ διά του άρθρ. 6 του ν.δ. της 8/11 Μαΐου 1946, "πάσα ιδιωτική αξίωσις μισθωτού ή, εν περιπτώσει θανάτου αυτού, των κατά νόμον δικαιουμένων προσώπων κατά του εργοδότη ή του διαδόχου αυτού, πηγάζουσα εκ σχέσεως εργασίας, δικάζεται κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου υπό πρωτοδίκου οριζομένου υπό του Προέδρου του Πρωτοδικείου εν τη περιφέρειά του οποίου κείται η κατοικία του εναγομένου ή εν η παρεσχέθησαν ή έδει να παρασχεθούν αι υπηρεσίαι του μισθωτού. Επομένως εις την υπό της διατάξεως ταύτης θεσπιζομένην σύντομον και ολιγώτερον δαπανηράν διαδικασίαν, υπάγεται και η αξίωσις του υπαλλήλου ή εργάτου περί πληρωμής αυτώ κατά τας διατάξεις των άρθρ. 299 και 932 του Α.Κ. χρηματικής ικανοποιήσεως δι' ηθικήν βλάβην προσγενομένην αυτώ ένεκεν ατυχήματος εκ βιαίου συμβάντος επελθόντος εις αυτόν εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής ταύτης κατά το άρθρ. 1 του ν. 551/1914, αφού και η απαιτήσις του αυτή πηγάζει εξ αυτής ταύτης της σχέσεως εργασίας γεννηθείσα κατά την διάρκειαν της παροχής αυτών. 1/4θεν, εφ' όσον διά της αγωγής του αναιρεσιβλήτου διώκεται η καταψήφισις του αναιρεσειόντος εργοδότη εις καταβολήν τω αναιρεσιβλήτω χρηματικής ικανοποιήσεως λόγω ηθικής βλάβης συνεπεία ατυχήματος εκ βιαίου συμβάντος εν τη εκτελέσει της εργασίας, οφειλομένου εις αμέλειαν του παρ' εκείνου προστηθέντος, δεν εστερείτο ο πρωτοδίκης Πειραιώς καθ' ύλην αρμοδιότητος προς εκδίκασιν της ως είρηται αξιώσεως υπαγομένης εις την ως άνω διαδικασίαν του ν. ΓΟΔ'(\*), και ορθώς απερρίφθη υπό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως του ως εφετείου δικάσαντος Πρωτοδικείου Πειραιώς ο λόγος εφέσεως του αναιρεσειόντος περί αναρμοδιότητος του ειρημένου δικαστού, όθεν είναι αβάσιμος και απορριπτέος ο περί του εναντίου πρώτος λόγος αναίρέσεως.

Επειδή ως δείκνυται εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως το δικάσαν δικαστήριον εις την κρίσιν αυτού, ότι ο επελθών τραυματισμός του αναιρεσιβλήτου οφείλεται εις την αμέλειαν του υπό του αναιρεσειόντος προστηθέντος Ν.Σ.\*, κατέληξεν εκ δύο αιτιολογιών, εκάστη των οποίων στηρίζει αυτοτελώς το διατακτικόν της αποφάσεώς του, πρώτον μεν διότι εκ του συνόλου των αποδείξεων εβεβαιώθη η αμέλεια τούτου συνισταμένη εις τας παραλείψεις της μερίμνης διά την καλήν λειτουργίαν του πιεστηρίου και ειδικώτερον του υφισταμένου χειροκινήτου μοχλού ασφαλείας αυτού (όντος ελαττωματικού και μη λειτουργήσαντος εντεύθεν κατά το ατύχημα) και αφ' ετέρου του εξοπλισμού του μηχανήματος διά δύο χειροκινήτων μοχλών ασφαλείας, ώστε η κάθοδος του κοπήτρος να συντελείται μόνον εφ' όσον αμφοτέραι αι χείρες του εργάτου κείνται επ' αυτών, δεύτερον δε διότι εκ των 5944/18.10.1957 καταδικαστικών εις βάρος του Ν.Σ.\* αποφάσεων του τριμελούς Εφετείου Αθηνών επί σωματική βλάβη εξ αμελείας του αναιρεσιβλήτου, αμετακλήτου καταστάσεως, απορρέει δεδικασμένον, διά την παρούσαν δίκην, όσον αφορά τον υπαίτιον του επισυμβάντος εις τον αναιρεσιβλήτον ατυχήματος, ισχύον έναντι του αναιρεσειόντος προστήσαντος, ήτοι ως προς τον πταίσματι του υπό του αναιρεσειόντος άνω προστηθέντος τραυματισμόν του αναιρεσιβλήτου. Αρκούσης δε της μη πληττομένης πρώτης των αιτιολογιών τούτων προς στήριξιν του διατακτικού της αποφάσεως, είναι μάταιον να ερευνηθή ο την δευτέραν μόνον των αιτιολογιών πλήττων τέταρτος λόγος αναίρέσεως.

Επειδή το άρθρον 300 Α.Κ., κατ' αναλογίαν εφαρμοστέον εν προκειμένω, προϋποτίθησι την ύπαρξιν κατ' αρχήν πταίσματος του προξενήσαντος την ζημίαν, εξ ου απορρέει η έναντι του ζημιωθέντος ευθύνη προς αποζημίωσιν, ήτις όμως μειούται ή αίρεται όταν συντρέχη και πταίσμα του ζημιωθέντος συντελέσαν εις την γένεσιν της ζημίας, εις την έκτασιν αυτής, ήτοι υπαίτιος, παράνομος και ζημιόγονος πράξις ή παράλειψις αυτού τελούσα εν αιτιώδει συνδέσμω προς την

ζημίαν, ως αποτελούσα κατά την κανονικήν πορείαν των πραγμάτων πρόσφορον αιτίαν του επελθόντος αποτελέσματος, όπερ δεν θα επήρχετο αν δεν συνέτρεχε και το πταίσμα του ζημιωθέντος ή του ζημιώσαντος, επήλθε δε τη συνδρομή των πταισμάτων αμφοτέρων τούτων(\*) . Εν προκειμένω δέχεται το ως εφετείον δικάσαν Πρωτοδικείον κατά τα ανωτέρω την ύπαρξιν πταίσματος κατ' αρχήν του υπό του αναιρεσειόντος προστηθέντος και είτα παραλλήλως και πταίσμα και δη κατά το ανελέγκτως δεκτόν γενόμενον ποσοστόν των 20% του αναιρεσιβλήτου, εγκειμένου εις το ότι ούτος συνέβαλε εις την επέλευσιν του ατυχήματος δοθέντος, ότι ούτος κατά την προσπάθειάν του όπως εξαγάγη τα μεταλλικά τεμάχια εκ του κυλινδρικού σώματος του πιεστηρίου, ένθα είχαν απομείνει ταύτα, εχρησιμοποίησε προς ευκολίαν του τα δάκτυλα των χειρών του αντί του προς τούτο προωρισμένου και εις την διάθεσίν του ευρισκομένου ειδικού σιδηρού ελάσματος. 1/4θεν δεχθέν το ως εφετείον δικάσαν Πρωτοδικείον διά πλήρους και σαφούς απηλλαγμένης αντιφάσεων αιτιολογίας εφικτόν καθιστώσης τον έλεγchon της ορθής εφαρμογής της διαληφθείσης διατάξεως την συνδρομήν εκατέρωθεν πταίσματος υπό τα άνω δεδομένα, δεν εστέρησε την προσβαλλομένην απόφασιν νομίμου βάσεως και ο περί του εναντίου τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. - (Επικυρούται η Πρ. Πειραιώς 3976/1968).

(\*) 'Ιδ. διά την του Εργατοδίκου αρμοδιότητα κατά τον ν. ΓΟΔ' τας ΑΠ 641/1963 εις ΝοΒ 12.377, ΑΠ 394/1961 εις ΝοΒ 10.80. - 'Ιδ. διά την αρμοδιότητα διά την αξίωσιν χρηματικής ικανοποιήσεως των "δικαιούχων προσώπων", εν περιπτώσει θανάτου του παθόντος, ΑΠ 283/1964 εις ΝοΒ 12.795 και υπ' αυτήν σημ. Κ. Ι. Παπαδημητρίου, ΑΠ 712/1964 εις ΝοΒ 13.486, ΑΠ 514/1967 εις ΝοΒ 16. 92 και αυτόθι σημ. Α. Τζιτζιλέρη. - Πρβλ. ΑΠ 482/1962 εις ΝοΒ 11.146 και αυτόθι σημ. Α. Τζιτζιλέρη. - 'Ηδη, οι αξιώσεις χρηματ. ικανοποιήσεως δι' ηθικόν βλάβην ή ψυχικήν οδύνην υπό του Μονομελούς Πρωτοδικείου, είτε ενάγων είναι ο παθών, είτε αντ' αυτού, τα κατά νόμον "δικαιούχα πρόσωπα", συμφώνως προς το άρθρ. 691 επ. του ΚΠολΔ. Το άρθρον τούτο επιλύει ήδη και το ζήτημα αν εις την διαδικασίαν του ν. ΓΟΔ' υπήγετο και η αξίωσις χρηματικής ικανοποιήσεως διά ψυχικήν οδύνην των μελών της οικογενείας του θανόντος περί ου εκράτει αμφισβήτησις εις την νομολογίαν.

(\*\*) 'Ιδ. διαφόρους περιπτώσεις συντρέχοντος πταίσματος και αναλόγου μειώσεως του ποσού της χρηματικής ικανοποιήσεως εις Α.Π. 536/1964 εις ΝοΒ 13.127, Α.Π. 643/1963 εις ΝοΒ 12.379, Α.Π. 536/1964 εις ΝοΒ 13.127, Πρωτ. Αθ. 21372/1962 εις ΝοΒ 11. 514, Πρωτ. Αθ. 6404/1962 εις ΝοΒ 11.513, Πρωτ. Αθ. 11271/1963 εις ΝοΒ 12.121, Πρωτ. Αθ. 10671/1963 εις ΝοΒ 12.120 και υπ' αυτήν σημ. Α. Τζιτζιλέρη. - 'Ιδ. διά την χρηματικήν ικανοποίησιν συνεπεία εργατικού ατυχήματος την Α.Π. 595/1960 εις ΝοΒ 9.512 και αυτόθι σημ. Α. Τζιτζιλέρη.